

Подих свободи

«Ніколи не можна жити щасливо, якщо весь час тремтиш від страху» - Гольбах

Мирослава Глодік, студентка, Київ

Що таке свобода? Її найкраще відчуває птах, що розкриває крила, здіймається високо в небо і бачить безмежний простір, синю височінь, яка завжди манить. Яким є цей політ? Чи дійсно таким легким та безтурботним, як здається на перший погляд?

Свобода... Скільки покладено в неї глибокої віри, сили патріотизму, безкінечної боротьби. Ми пройшли досить багато, щоб отримати заповітну нам волю, окроплену вражою злою кров'ю. Тільки зараз розуміємо, яким довгим та тернистим виявився цей шлях. Здавалося б, ось вона, ця довгоочікувана свобода! Та в дійсності, не в змозі ми відчути усю повноту її.

Ми живемо ніби у незалежній, суверенній державі, проте останнім часом ці визначення дедалі частіше стають сумнівними. Постає питання, чи маємо ми право на вільну реалізацію своїх можливостей, чи взагалі користуємось будь-яким правом?

Мабуть, чіткої відповіді годі й чекати. Українське сьогодні сповнене неспокоєм і тривогою, ми бачимо постійне порушення права вільного слова, віросповідання, права на захист чи на освіту. Ми навіть не можемо знати власну історію, саме тому все важче простому українцеві повною мірою відчути справжню свободу громадянина. Зараз ми живемо за принципом Дж.Оруелла «Усі тварини рівні, але деякі тварини рівніші від інших».

Невже була марною боротьба за наше світле майбутнє, зусилля наших предків, історія нашого народу? Адже події, які сьогодні огортають Україну, свідчать про те, що усі надбання та здобутки наших батьків повільно й безповоротно руйнуються. Скільки потрібно ще українському народові принести жертв, щоб отримати бажане?

Незламна віра, іскорка надії допомагають нам не здаватися, іти вперед і боротися за нашу свободу. Бо «втратити свободу може лише той, хто не вмів її захищати», - пам'ятаємо заповіт Вольтера. Кожен із нас веде свою боротьбу, захищає свої життєві цінності, відстоює свої права. Та не завжди ці зусилля оцінені, не завжди ми робимо уроки зі власних помилок, в кінцевому результаті – ми переможені, а переможці святкують свій черговий тріумф.

Але ж українці вміють творити, вони душею вільні у своїх пориваннях, здатні втілювати мрії у життя. Це щось набагато більше й цінніше, ніж здається на перший погляд. Дуже хочеться вірити, що ми неодмінно ще не раз піднімемось високо в небо і відчуємо на повні груди солодку свободу. Її аромат сильний та п'яний, приємний та ніжний. Відчувши це, розумієш, що таке вільний політ птаха. Свобода – це жити.... Свобода – це дихати на повні груди... Свобода – це просто бути щасливим.